

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 66.

Extraordinair Session.

24de Møde.

Fredagen den 28de Septbr.

(Forts.)

Lutein (fortsat): Jeg har ved en anden Leilighed hørt udtale, at de, der havde modtaget en høiere Dannelselse, de, der havde lært Latin, heller ikke vare Folkets rette Kjærne, og atter har jeg hørt udtale, at de, der modtage Gageringer af Staten, heller ikke kunde tælles dertil. Ja, mine Herrer! naar man vil konstruere et Folk saaledes, saa giver jeg dem fuldkommen Ret, saa er den almindelige Valgret vel begrundet og vel forsvaret, men saaledes kan jeg ikke konstruere et Folk; ligesaa lidt som jeg kan fatte et menneskeligt Legeme, blot bestaaende af Arme og Been, ligesaa lidt kan jeg fatte et Folk, som blot bestaaer af den arbejdende eller menige Klasse. Jeg mener, at der til at konstruere et Folk hører Videnskabelighed, Rigdom og Embedsmænd. (En Stemme: Men dem er der heller Ingen, der vil udelukke.) Jeg troer, at der er Mange, der ville! Hvad jeg her vil udtale, er, at jeg anseer det hele Folk som et organisk Hele, og jeg formener, at der skal indrømmes alle de forskjellige Elementer, hvoraf det bestaaer, en ligelig og en til deres hele Stilling svarende Indflydelse paa Valgene. Jeg skal i den Henseende henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse af den høitærede Premierminister, nemlig den, at hele Grupper af Statsborgere have følt sig krænkede — og jeg siger, at de have følt sig dybt krænkede — ved gennem den almindelige Valgret at see sig berøvede den rettlige Indflydelse, de burde

have paa Valgene, og som ikke kan tages fra dem uden stor Fare for det Hele (Saa?). Ja det er dog vel naturligt, at de, der leve under samme Forhold og dele Vilkaar med hverandre, slutte sig nærmere sammen, og det er vel ogsaa givet, at der iblandt dem vil uddanne sig Duffer og Begreber om deres Ret, som staae i et misligt Forhold til den almene Ret. Man vil maaſkee spørge mig, om jeg da anseer denne Klasse for mindre fædrelandskjærlig, for at bestaae af mindre dygtige og gode Borgere end de andre Classer. Nei, mine Herrer! det gjør jeg ikke, og dette Svar ligger allerede i, hvad jeg har tilladt mig at anføre. Jeg mener om denne Klasse, at den er ligesaa fædrelandsstindet, som nogen anden; men, hvad jeg mener om den, er, at den er underkastet den menneskelige Naturs Skrøbeligheder, og at den er egenkjaerlig, som enhver anden. Der er dog vel overhovedet kun Et af To muligt: enten uddanner der sig i de Grupper, hvoraf et Folk bestaaer, en særlig, en Corporationsaand, eller ogsaa uddanner den sig ikke; uddanner den sig ikke, da bliver enhver Valglov lige god, da bliver den Repræsentation, der fremkommer efter Forfatningen før 1660, ligesaa berettiget, som den Repræsentation, som fremgaar efter Grundlovens Valgsystem. Men det er netop det, som ikke er Tilfældet, og var det Tilfældet, vilde man ikke have kæmpet saa meget for den almindelige Valgret, som man har gjort, ikke for at den skulde bestaae, men for at den skulde bestaae eneberettiget. Jeg troer overhovedet, at det forholder sig med et Valgsystem som med et Stattesystem; det er ikke muligt gennem nogen enkelt Stat, ikke engang gennem den ligesaa ofte overdreven roste som urettelig ned-